

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
forkastedes med 97 stemmer mod 53.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.
(Lovforslag nr. 136. Fremsat 13/1 76. Første behandling 29/1 76. Betænkning 6/5 76. Anden behandling 11/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 131 stemmer mod 17.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51 vedrørende arbejdsministerens dispositioner over for Sømændenes Arbejdsløshedskasse [af Knud Jespersen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LIX. Fremsat 4/2 76. Første behandling 18/3 76. Betænkning 30/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Da vi rejste denne sag, dokumenterede vi het bl. a. med, at der fandtes mange uklarheder. Det gør der fortsat. Der blev sagt, at det var for beskeden en sag at gøre til en sag for en parlamentarisk kommission, men vi går ud fra, at usikkerhed gavner ingen og skader faktisk alle, og at det, det drejer sig om, er at få afklaret, om man har misbrugt sni politiske magt mod den opposition, der

var i sømandsforbundet, også ved dispositioner vedrørende arbejdsløshedskassen.

Det, vi videre tilsigter, er at opnå en retfærdig afgørelse vedrørende arbejdsløshedskassens fremtid i dette forbund. Nu har man jo udvidet dispensationen til november måned i år. Derfor vil jeg her på falderebet sige, at jeg tror, det vil gavne folkestyrets autoritet, hvis man tog sig for at undersøge, af hvem, hvordan og i hvilket omfang der er sket misbrug, eller hvor der hersker uklarheder. Det drejer sig altså ikke om at dømme, men om at undersøge, og derfor skal jeg foreslå, at man støtter dette forslag.

Justitsministeren (Orla Møller):

Under første behandling af dette forslag til folketingsbeslutning gav jeg udtryk for, at regeringen ikke kan anbefale, at der nedsættes en parlamentarisk kommission vedrørende arbejdsministerens dispositioner over for Sømændenes Arbejdsløshedskasse.

Regeringen har derfor med tilfredshed konstateret, at et betydeligt flertal i udvalget for forretningsordenen har indstillet forslaget til forkastelse under henvisning til, at der intet grundlag er for at betvivle, at arbejdsministerens dispositioner helt igennem har været sagligt begrundede og i overensstemmelse med ministerens beføjelser i henhold til arbejdsløshedsloven.

Det er naturligvis stadig regeringens opfattelse, at forslaget bør afvises, og jeg skal derfor i alt væsentligt henholde mig til de bemærkninger, jeg fremsatte under førstebehandlingen af forslaget.

I tilslutning til min redegørelse for overvejelserne vedrørende fratagelse af arbejdsløshedskassens statsanerkendelse finder jeg det dog rigtigst kort at omtale den udvikling, der har været i denne sag siden da.

Som det vil være tinget bekendt, var arbejdsministerens beslutning af 3. oktober 1975 om, at arbejdsløshedskassens statsanerkendelse skulle bortfalde, ikke definitiv, men af hensyn til medlemmerne betinget af, at der blev skabt klarhed over, i hvilken statsanerkendt kasse medlemmerne kunne optages.

Kassen har derfor også efter den nævnte dato været berettiget til statstilskud, men den har været under et skærpet tilsyn, og der har herunder været udfoldet bestræbelser på at rette kassens forhold så meget op, at

[Justitsministeren.]

en effektuering af statsanerkendelsens bortfald kunne undgås. Arbejdsministeriet har herefter nøje fulgt udviklingen i kassen, navnlig gennem indstillinger og redegørelser for arbejdsdirektoratet.

I en redegørelse af 25. marts dette år har direktoratet bl. a. udtalt, at kassen, selv om der gennem de bestræbelser, der er udfoldet for at bringe kassens bogholderi og regnskabsvæsen i orden, er opnået visse forbedringer, efter direktoratets skøn fortsat ikke har formået at bringe grundlaget for kassens administration i orden på en sådan måde, at den fornødne forudsætning for et normalt løbende samarbejde med tilsynsmyndigheden kan anses for at være til stede.

I betragtning af, at der efter direktoratets oplysninger er sket forbedringer i administrationen, og på baggrund af, at anvisning og kontrol nu er overgået til den offentlige arbejdsformidling, har regeringen imidlertid den 4. maj 1976 besluttet at give kassen en yderligere frist til den 1. november 1976 til at etablere en forsvarlig administration. Det er dog en forudsætning for beslutningen herom, at direktoratets tilsyn med kassen skærpes yderligere, og at kassen nøje følger de anvisninger, som direktoratet giver i denne forbindelse, samt at kassen i øvrigt indgår i et konstruktivt samarbejde med direktoratet. I skrivelse af 5. maj 1976 er Sømændenes Arbejdsløshedskasse blevet underrettet om denne beslutning.

Som jeg understregede under førstebehandlingen af forslaget, har regeringen naturligvis intet ønske om at bringe sømændenes eller nogen anden arbejdsløshedskasses anerkendelse til ophør, medmindre dette er absolut nødvendigt. Regeringens beslutning af 4. maj 1976 er endnu en bekræftelse på denne selvfølgelighed.

Jeg må på regeringens vegne fortsat afvise, at der i denne sag skulle være nogen rimelig anledning til at nedsætte en parlamentarisk kommission, endsi-ge at der skulle have været tale om nogen som helst form for misbrug af magt.

Henning Philipsen (SF):

Ved dette forslags første behandling gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at vi nok fandt forslaget lige lovlig dramatisk i den foreliggende situation. Det synes jeg på det

tidspunkt, men på baggrund af hvad der senere er sket — de dokumenter, som siden er fremkommet, i forbindelse med den måde, hvorpå efter vor opfattelse arbejdsdirektoratet og arbejdsministeren behandler Sømændenes Arbejdsløshedskasse — er vi indstillet på at ville anbefale, at man stemmer for dette forslag.

Jeg vil gerne begrunde det yderligere ved at sige, at for os er det ikke et spørgsmål om forbundsformanden — han er os hamrende ligegyldig i den sammenhæng — men det er nødvendigt for os at få sagt, at det er et spørgsmål om selve arbejdsløshedskassens beståen hos sømænd. Vi hævder heller ikke, at ministeren måske har begået overtrædelser, men vi ville gerne have fundet ud af, om der er sket fejl fra administrationens side over for arbejdsløshedskassen, og vi ville godt have yderligere dokumenter for, at man måske fratager arbejdsløshedskassen statsanerkendelse.

Det synes vi denne kommission ville kunne anvendes til. Vi føler os ikke tilstrækkeligt sikre på, at den dokumentation, vi har fået nu, er fyldestgørende, og derfor anbefaler vi, at man stemmer for forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jesspersen) (DKP):

Jeg skal ikke trække diskussionen i langdrag. Jeg har givet udtryk for, hvordan vi opfatter denne sag. Hvis nogen er gået ud fra, at det er, fordi det er en kommunist, der er forbundsformand i det pågældende forbund, så kan man godt afskrive det i denne forbindelse. Vi synes for det første, at det er meget farligt, hvis der er noget, der er så uklart, at det af andre kan opfattes som manipulationer. Vi synes, det er meget forkert, hvis der er noget, der af andre — berettiget eller uberettiget — kan opfattes som anvendelse af politisk magt imod en ikke særlig velset opposition, på daværende tidspunkt inden for LO og i dansk fagbevægelse. På den baggrund var vi — stående over for den dokumentation eller mangel på samme — interesseret i, at man virkelig får undersøgt, hvad der er sket. Jeg synes, justitsministeren burde overveje, da der jo er et flertal af en anden karat end justitsministerens parti i dette lokale, at dette, man gør her, kan man måske ved andre lejligheder også gøre mod andre ar-

[Knut Jespersen.]

bejdsløhedskasser. Netop derfor skulle man sikre sig, at der aldrig blev tale om noget, der bare kunne minde om skyggen af misbrug af politisk magt over for folk, med hvem man var politisk uenig.

Jeg må altså afvise det som dokumentation for det, justitsministeren har lagt frem, og sige, der fortsat er så mange uklårheder, at det ville være rimeligt at vedtage vores forslag. Det ville klæde demokratiet, og det ville styrke folketingets autoritet; det sidste har vi måske også brug for.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hr. Henning Philipsen gik tilsyneladende ud fra, at statsanerkendelsen var frataget den omtalte arbejdsløhedskasse. Jeg gav udtrykkeligt udtryk for, at dette ikke var tilfældet, men at der er en forlængelse indtil november af hensyn til den fortsatte undersøgelse og samarbejde omkring tingene.

Jeg vil gerne i forbindelse med hr. Knud Jespersens indlæg sige: man kan ikke under henvisning til, at der eventuelt er sket politisk magtmisbrug, forhindre, at der foretages et regulært oplysningsarbejde og kontrolarbejde omkring anvendelsen af offentlige midler. Når man kommer ind på en så hård diskussion som den, der er tale om her, er det nødvendigt at få sagt, at arbejdsministeren ikke har foretaget sig andet, end han ville være forpligtet til. Havde han ikke ledet denne undersøgelse, som tilfældet er, kunne man med rette have bebrejdet ham, at han havde været sløv med hensyn til at udøve sit tilsyn og sin kontrol. Dette er sagen.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Knut Jespersen) (DKP):

Hvis justitsministeren prøver at forklare, at vi ikke er tilhængere af kontrol eller indsigt med sådanne sager, er det absolut en misfortolkning af, hvad jeg har givet udtryk for. Det er nemlig vores interesse i kontrol og retfærdig behandling og demokrati, der gør, at vi har fremsat dette forslag, og justitsministeren må ikke tro, vi er indstillet på, at man noget som helst sted skal forhindre sikringen af demokratisk indflydelse og kontrol, tværtimod. Det er mere, for at der ikke skal dannes myter om, at der er visse kas-

ser, vi godt vil have kigget i, og andre, vi ikke vil have kigget i. Man er velkommen til at kigge i dem alle sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 102 stemmer mod 37.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag. (Udlæg og udpanning m. v.).

(Lovforslag nr. 18. Fremsat 9/10 75. Første behandling 15/10 75. Betænkning 6/5 76).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

(Lovforslag nr. 19. Fremsat 9/10 75. Første behandling 15/10 75. Betænkning 6/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ejler Koch (S):

Vi står nu ved afslutningen af en af de store reformer med hensyn til retsplejeloven, nemlig reglerne om udpanning og udlæg, men jeg vil dog understrege, at det ikke er den endelige afslutning, for vi mangler endelig stillingtagen til hele gældssaneringsproblematikken, som jeg håber vi snart kan tage op, og vi mangler reglerne om tvangsauktion, som ministeren også har lovet vi kan komme til at se på.